به نام خدا

دانشگاه صنعتی شریف

دانشکده مهندسی شیمی و نفت

راهنمای شبیهسازی با نرمافزار Fluent در HPC دانشگاه صنعتی شریف

پوريا سلطاني

دانش آموخته کارشناسی ارشد مهندسی فرآیندهای جداسازی

تحت نظارت

دكتر اصغر مولايي دهكردي

نسخه ۱

آبان ماه ۱۳۹۷

۱ مقدمه

نرمافزار فلوئنت ساخته شرکت انسیس و یکی از پرکاربردترین برنامههای مورداستفاده مهندسان در دینامیک سیالات محاسباتی است. از این نرمافزار در شاخههای مختلفی از علوم مهندسی ازجمله مهندسی شیمی، مکانیک و هوافضا استفاده می شود.

فلوئنت برای دو سیستم عامل ویندوز و لینوکس ارائه شده است و بااینکه قابلیت اجرا روی رایانه های شخصی را دارد، شبیه سازی های انجامگرفته با آن غالباً بار محاسباتی سنگینی بر این رایانه ها تحمیل میکند و به همین دلیل پروژه های بزرگ محاسباتی معمولاً با استفاده از ابررایانه ها و به طور موازی اجرا می شود.

مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات دانشگاه صنعتی شریف³ در بهار ۱۳۹۲، خدمات پردازش سریع (HPC) خود را برای تسهیل در امور تحقیقاتی دانشجویان، اساتید و پژوهشگران دانشگاه راهاندازی نمود. برخلاف نمونه های مشابه در مراکزی مانند دانشگاه صنعتی امیرکبیر، نحوه دسترسی به این سامانه بهصورت خط فرمان لینوکس و اتصال ssh است. این امر، یک پیچیدگی دیگر به استفاده از نرمافزار فلوئنت که یادگیری آن خود پیچیدگی های فراوان دارد اضافه می نماید.

متن پیش رو، به منظور کمرنگ کردن دانش لازم از موارد فنی کار با این سامانه است تا هم دانشگاهیان عزیز بتوانند هرچه بیشتر بر روی پروژه تحقیقاتی خود تمرکز نمایند $^{\circ}$. این نوشتار در بخش $^{\circ}$ ، به توضیح ملزومات استفاده از HPC می پردازد. در بخش $^{\circ}$ ، نحوه اتصال به HPC و فرمانهای موردنیاز برای کار با آن بیان خواهد شد و بخش $^{\circ}$ نیز جزئیات دستورات خط فرمان نرمافزار فلوئنت را تبیین می کند.

۲ نیازمندیها

۲/۱ شناسه شریف

برای کار با سامانه HPC، ابتدا باید به شناسه شریف متصل شوید. این امر در محیط دانشگاه کاری آسان است، اما برای اتصال از خارج از دانشگاه (برای مثال اینترنت منزل یا سیمکارت)، باید تغییراتی در نحوه اتصال صورت داد.

بدین منظور کافی است مطابق شکل ۱، آدرس سرور را در فایل کانکشنی که با آن به شناسه شریف وصل می شوید را به access2.sharif.ir تغییر دهید.

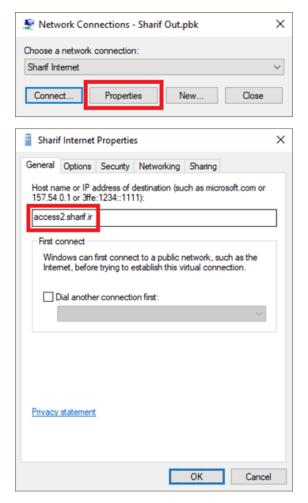
² ANSYS

 $^{\circ}$ لازم مىدانم از راهنمايىهاى دوست عزيزم، مهندس محسن عليپور تشكر و قدردانى كنم.

¹ Fluent

³ Computational Fluid Dynamics (CFD)

⁴ Information & Communications Technology Center (ICTC - http://ictc.sharif.edu)

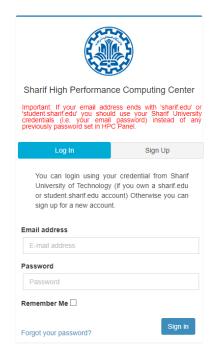
شکل ۱: تغییر آدرس سرور شناسه شریف برای اتصال به آن از خارج از دانشگاه.

۲/۲ حساب کاربری

برای ورود به حساب کاربری به لینک http://hpc.itc.sharif.ir/ مراجعه کرده و با استفاده از ایمیل دانشگاهی خود و رمز عبور آن لاگین نمایید. اگر ورود به سیستم موفقیت آمیز نبود، با استفاده از برگه Sign دانشگاهی خود و رمز عبور آن لاگین نمایید. اگر ورود به شیستنام برای ساخت حساب کاربری جدید کنید.

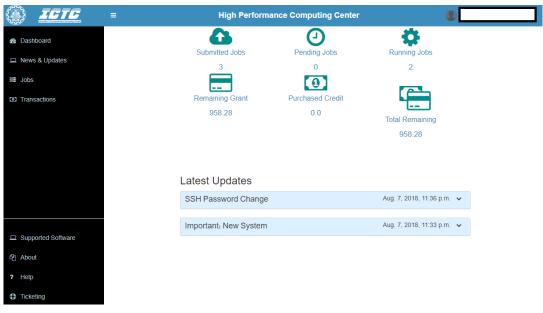
حساب کاربری ساخته شده در سامانه HPC، مانند دیگر سرویسهای اینترنتی، ایمیل ثبتنامی نخواهد بود و با آن تفاوتهایی دارد. در زیر ساختار ایمیل و نام کاربری HPC باهم مقایسه شده اند (تفاوتها به صورت سایه دار نشان داده شده اند):

```
1 Sharif Mail: username@department.sharif.edu
2 HPC Account: username.department.sharif
```


شكل Y: صفحه ورود وبسايت HPC دانشگاه.

پس از ورود، همانطور که از شکل ۳ مشخص است، می توانید با استفاده از برگه Dashboard در نوار سمت چپ صفحه به برخی گزینه ها مانند محاسبات در حال اجرا و نیز تازه ترین اخبار مربوط به سیستم دسترسی پیدا کنید. همچنین با استفاده از گزینه Supported Software می توانید لیست نرم افزارهای نصب شده روی HPC، از جمله MathWorks MATLAB و COMSOL Multiphysics را به همراه توضیحاتی اجمالی درباره هرکدام مشاهده نمایید.

شکل ۳: داشبورد HPC دانشگاه.

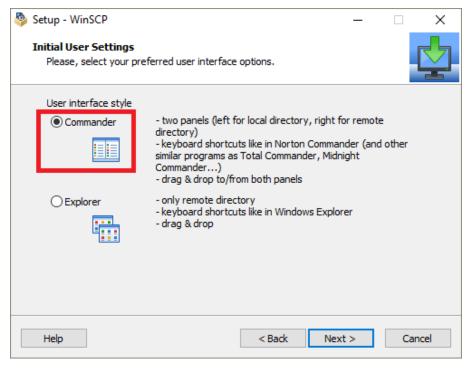
شایان ذکر است که راهنمای دسترسی و کار با HPC که توسط مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات تدوین شده است نیز از قسمت Help قابل دریافت است. مطالعه این فایل جداً توصیه میگردد. همچنین ارتباط با مدیران سیستم برای رفع مشکلات احتمالی نیز از طریق گزینه Ticketing میسر شده است.

به جز مواردی که بیان شد، غالباً نیازی به رجوع به این وبسایت نیست و کار با سامانه از طریق نرمافزار WinSCP صورت میگیرد که توضیحات آن در بخش بعد خواهد آمد.

۲/۳ اتصال به سامانه

برای اتصال به سامانه HPC دانشگاه از رایانههای شخصی که سیستم عامل ویندوز دارند، به نرمافزار WinSCP نیاز است. مطابق وبسایت رسمی این برنامه، WinSCP یک کلاینت FTP و FTP برای ویندوز است که بهرایگان و با مجوز (GPL) GNU General Public License ارائه می گردد. لینک دانلود آخرین نسخه برنامه در صفحه اصلی وبسایت آن موجود است.

پس از دانلود، مراحل نصب را بهصورت عادی طی نمایید. گزینه های پیش فرض برای نصب مناسب هستند. دقت کنید که هنگام برخورد به صفحه نشان داده شده در شکل ۴، گزینه Commander انتخاب شده باشد.

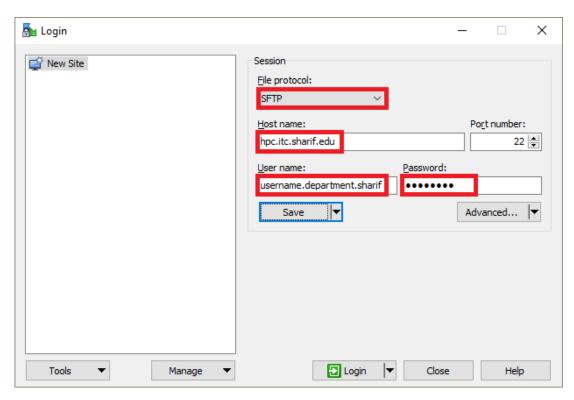

شكل ۴: در هنگام نصب WinSCP باید گزینه Commander انتخاب شود.

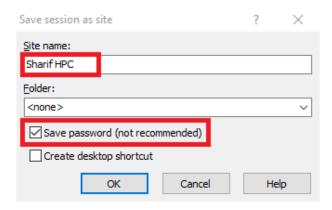
Download link: <u>http://hpc.itc.sharif.ir/static/files/hpc_help.pdf</u>

² Download link: https://winscp.net/

به هنگام اجرای برنامه، با پنجرهای مانند شکل ۵ روبهرو خواهید شد. بر روی گزینه New Site کلیک کرده و مانند شکل ۵، اطلاعات درخواستی را تکمیل کنید. سپس با کلیک روی دکمه Save، میتوانید با انتخاب یک نام دلخواه، همچون شکل ۶ کانکشن خود را ذخیره نمایید.

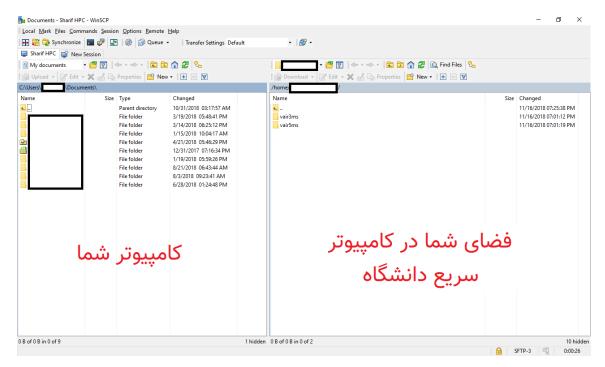

شكل ۵: ينجره ايجاد كانكشن جديد در برنامه WinSCP.

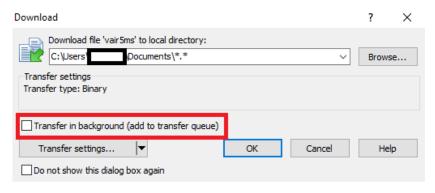
شکل ۶: ذخیره کانکشن برای دسترسی آسانتر. امکان ذخیره رمز عبور نیز فراهم شده است.

پس از ذخیره کانکشن، با کلیک بر روی دکمه Login، وارد فضای اختصاصی خودتان در HPC دانشگاه خواهید شد که در شکل ۷ نشان داده شده است. مطابق این شکل، پنل سمت چپ مربوط به فایلهای کامپیوتر شخصی و پنل سمت راست مربوط به فایلهای شما در HPC دانشگاه است.

شكل ٧: شماى اصلى برنامه WinSCP.

اقداماتی از قبیل ساخت پوشه، حذف و تغییر نام فایلها و غیره توسط آیکنهای بالای هر پنل امکانپذیر است. همچنین برای جابه جایی فایلها و پوشه ها از کامپیوتر خود به HPC و بالعکس، کافی است فایل یا پوشه موردنظر را از یک پنل به پنل دیگر بکشید. در این حالت پنجره شکل Λ ظاهر میگردد و فایلها آماده انتقال می شوند.

شكل ٨: دانلود و آپلود فايلها و پوشهها در WinSCP.

نکته قابل توجه به ویژه در هنگام جابه جایی فایل های حجیم، استفاده از قابلیت Transfer in background ادامه است. این گزینه به شما اجازه می دهد تا حین دانلود یا آپلود فایل ها، به استفاده از برنامه WinSCP ادامه دهید.

۳ کار یا HPC

٣/١ خط فرمان

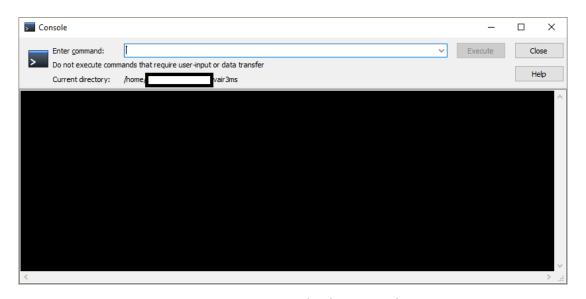
در ابتدای کار و پس از آپلود فایلهای اولیه شبیهسازی (که ایجاد آنها در این بخش و نیز بخش بعدی توضیح داده خواهد شد)، لازم است به HPC فرمان شروع به کار داده شود. همانگونه که در مقدمه این نوشتار نیز بیان شد، سامانه پردازش سریع دانشگاه از سیستم خط فرمان پشتیبانی میکند و محیط گرافیکی ندارد. به همین منظور باید به طریقی این فرمانها به سرور فرستاده شود.

برای این کار، فایل راهنمای ایجادشده توسط مرکز فناوری اطلاعات و ارتباطات دانشگاه استفاده از نرمافزار PuTTY را پیشنهاد میکند، درحالی که WinSCP نیز از قابلیتهای موردنیاز در این زمینه پشتیبانی مینماید و برای مقاصد موردنظر این نوشتار، عملاً نیازی به استفاده از PuTTY نیست.

برای کار با محیط خط فرمان، آیکن نشان داده شده در شکل ۹ را فشار دهید، یا از میانبر CTRL+T استفاده کنید. پس از اتصال که تنها چند لحظه طول میکشد، پنجره شکل ۱۰ باز می شود.

شكل ٩: بخشى از نوار ابزار بالايي در ينجره اصلى برنامه WinSCP.

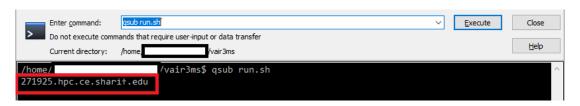

شكل ١٠: محيط خط و فرمان برنامه WinSCP.

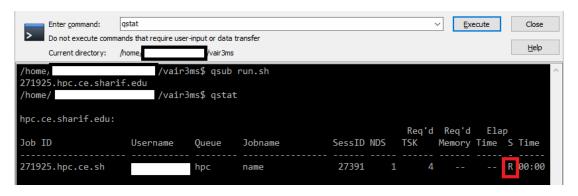
٣/٢ جزئيات فرمانها

برای کار با HPC، سه فرمان موردنیاز است:

- 1. qsub: دستور شروع به کار HPC است. آرگومان این فرمان، run.sh بوده که در واقع نام فایل اجرای دستورات است (توضیحات بیشتر در ادامه خواهد آمد). پس از اجرا، این دستور یک شماره کار ایجاد خواهد کرد که در شکل ۱۱ نیز آمده است.
- را نشان می دهد (شکل ۱۲). در این qstat به معنای در حال اجرا و در صف انتظار را نشان می دهد (شکل ۱۲). در این شکل، حرف R در سمت راست خط آخر، به معنای در حال اجرا بودن محاسبات است. یکی دیگر از وضعیتهای ممکن، صف انتظار است (که با حرف Q نشان داده می شود) و دیگری زمانی اتفاق می افتد که محاسبات یایان یافته باشد (حرف Q). فرمان qstat به آرگومان نیاز ندارد.
- ۳. Iqdel: برای حذف ناگهانی یک کار از لیست کارهای در حال اجرا به کار می رود. آرگومان این فرمان، همان طور که در شکل ۱۳ مشخص شده است، شماره کار در حال اجرا است که به هنگام ورود دستور qsub ایجاد شده است. در این شکل، پس از دستور qdel، یک بار دیگر دستور اجرا شده و مشاهده می شود که از R به C تغییر پیدا کرده است.

شكل ۱۱: پس از ورود دستور qsub run.sh، يك شماره كار ايجاد مي شود (در اينجا 271925).

شکل ۱۲: جدول تشکیل شده از تمامی محاسبات در حال اجرا پس از وارد کردن دستور qstat.

¹ Argument

² Job number

³ Queue

شكل ۱۳: حذف كار با استفاده از دستور qdel به همراه شماره كار.

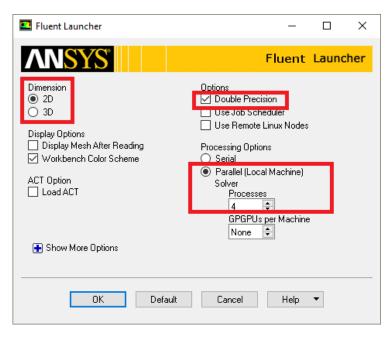
برای شروع به کار و اجرای شبیهسازی، علاوه بر فایلهای case و data فلوئنت، دو فایل دیگر نیز لازم است. یکی از این فایلها، run.sh نام دارد که اسم آن به همراه دستور qsub می آید. این فایل به HPC نشان می دهد که باید از میان برنامههای موجود فلوئنت را اجراکند. ساختار فایل run.sh در زیر آمده است:

```
1 #PBS -N name
2 #PBS -m abe
3 #PBS -M your_email@any_website.com
4 #PBS -l nodes=1:ppn=4
5 cd $PBS_0_WORKDIR
6 /share/apps/ANSYS/Ansys17.2/ansys_inc/v172/fluent/bin/fluent -t4 2ddp -g -i commands.txt > output.txt
```

جزئيات اين دستورات بدين شرح است:

- ۱. خط اول یک اسم برای شبیه سازی تعیین میکند (در اینجا: name). نیازی به تغییر این خط نیست. تمام شبیه سازی ها می توانند از همین نام استفاده کنند.
- ۲. خط دوم امکان ارسال ایمیل به شما هنگام شروع به کار شبیه سازی، اتمام آن یا توقف ناگهانی آن
 را فراهم میکند. نیازی به تغییر این خط نیست.
- ۳. در خط سوم آدرس ایمیل خود را وارد کنید تا HPC وضعیت شبیهسازیها را به شما اطلاع دهد.
- ۴. در خط چهارم معین میکنید که برای شبیه سازی خود چند هسته (پردازنده) نیاز دارید. در اینجا ۴ هسته در نظر گرفته شده است (ppn=4). می توانید مقدار ppn را تا ۲۴ هسته هم افزایش دهید. البته توجه کنید که اختصاص دادن این تعداد هسته برای اجرای یک شبیه سازی معمولاً زمان زیادی می برد و کار شما در صف انتظار خواهد رفت. همچنین ذکر این نکته هم ضروری است که در بسیاری از مواقع، افزایش هسته های پردازشی، سرعت نهایی اجرای شبیه سازی را به صورت کاهنده افزایش می دهد. پس ممکن است بخواهید به جای اجرای یک شبیه سازی با ۲۴ هسته، ۶ شبیه سازی هم زمان، هرکدام با ۴ هسته داشته باشید.

- ۵. خط پنجم، برای رفتن به پوشه فایلهای شبیهسازی است. نیازی به تغییر این خط نیست.
- خط ششم، به HPC نشان می دهد که برنامه فلوئنت در کدام پوشه از سرور قرار دارد (در اینجا از فلوئنت نسخه 17.2 استفاده شده است). در این خط همچنین:
- آرگومان t4- همان تعداد هسته ها است که عدد آن باید با ppn در خط چهارم یکی باشد.
 پس اگر قرار است شبیه سازی با ۸ هسته انجام شود، هم ppn و هم آرگومان t- باید تغییر
 کنند.
- o آرگومان g− به فلوئنت دستور می دهد که محیط بدون گرافیک اجرا شود (چراکه HPC دانشگاه گرافیکی نست).
- آرگومان Addp اجرا می کند. دقت کنید: Double Precision و 2ddp = 2D + Double Precision اجرا می کند.
 کنید: Addp = 2D + Double Precision می تفان دستورات مشابه تنظیمات نشان داده شده در شکل ۱۴ عمل می کنند. در صورت عدم نیاز به Double Precision می توان طp را از Addp حذف کرد. اگر شبیه سازی سه بعدی باشد، 2d به 2d تغییر می کند.
- در آخر نیز عبارت i commands.txt > output.txt به فلوئنت نشان میدهد که دستورات شبیه سازی (ازجمله تعداد تایم استپها، شرایط مرزی و غیره) را باید از فایل command.txt نخواند و خروجی کنسول فلوئنت را در فایل output.txt ذخیره کند.

شکل ۱۴: پنجره Fluent Launcher برای اجرای فلوئنت با تنظیمات دلخواه.

توجه: که در صورت نیاز به اجرای نسخه دیگری از فلوئنت، باید با استفاده از WinSCP پوشه / share/apps/ را بگردید و نسخه موردنظر خود را پیدا کنید. برای این کار در بالای پنل HPC در برنامه

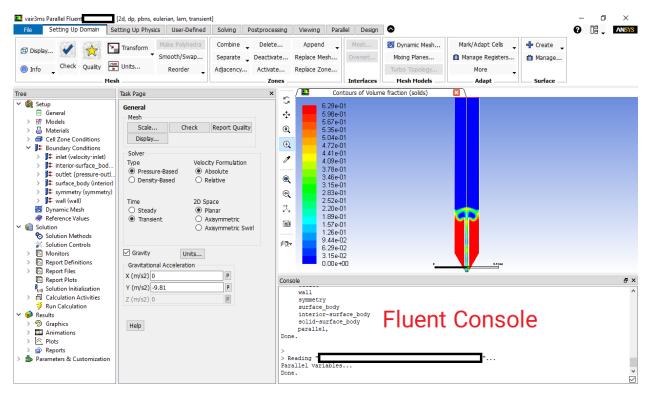
WinSCP، روی آیکن Root Directory کلیک کرده (میانبر: \+CTRL) و وارد پوشه share و سپس پوشه apps شوید. حال با گشتن در پوشه ANSYS و زیرشاخه های آن، می توان متوجه شد که فلوئنت نسخه 18.2 نیز بر روی سرور در مسیر زیر نصب شده و قابل استفاده است:

/share/apps/ANSYS/Ansys18.2/ansys_inc/v182/fluent/bin

۴ اجرای شبیهسازی

تا اینجا، توانستیم فلوئنت را با شرایط موردنظر خود اجراکنیم. اکنون وقت تنظیم کردن شرایط شبیه سازی و اجرای آن فرارسیده است. این تنظیمات در فایل commands.txt ذخیره خواهند شد که در ادامه به نحوه تشکیل آن خواهیم رسید.

به عنوان مقدمه باید گفت که برنامه فلوئنت، به همان صورتی که در رایانه های شخصی نصب می شود (با محیط گرافیکی) از خط فرمان نیز پشتیبانی می کند؛ به این معنی که تمامی منوهای برنامه و همه تنظیمات آن با خط فرمان قابل دسترسی هستند. مطابق شکل ۱۵، فرمان ها در console فلوئنت تایپ می شوند.

شکل ۱۵: شمایی از برنامه ANSYS Fluent.

منوی اصلی برنامه (که دیگر منوها زیرشاخه آن هستند)، با نماد / مشخص می شود. برای دسترسی به این منو، در کنسول فلوئنت (روی کامپیوتر خودتان) تایپ کنید:

```
1 /
```

در این نوشتار، مقادیری که توسط کاربر وارد میشوند بهصورت سایهدار نشان داده شدهاند.

پس از Enter، نشانگر بعد از </ شروع به چشمک زدن میکند که یعنی شما هماکنون در منوی اصلی قرار دارید. برای دیدن گزینه ها، یک بار دیگر Enter را فشار دهید:

```
2 />
3 adapt/ file/ report/
4 define/ mesh/ solve/
5 display/ parallel/ surface/
6 exit plot/ views/
```

حال فرض کنید میخواهیم یک شرط مرزی، مثلاً سرعت هوای ورودی را تغییر دهیم. شروط مرزی در منوی define قرار دارند. دستور را تایپ کرده و دو بار Enter میکنیم تا تمام زیرشاخههای define نشان داده شوند:

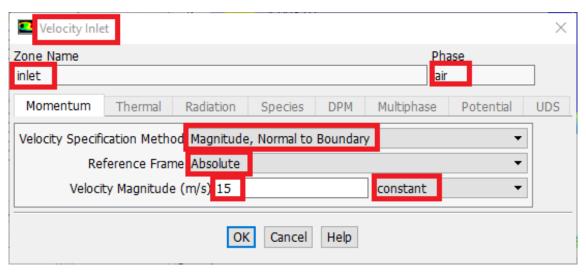
```
/> define
9 //define>
10 beta-feature-access
                                                operating-conditions/
11 boundary-conditions/
                                                overset-interfaces/
12 custom-field-functions/
                                                parameters/
13 dynamic-mesh/
                                                phases/
14 enable-mesh-morpher-optimizer?
                                                profiles/
15 injections/
                                                set-unit-system
16 materials/
                                                solution-strategy/
17 mesh-interfaces/
                                                units
18 mixing-planes/
                                                user-defined/
19 models/
```

مشاهده می شود گزینه موردنظر، boundary-conditions نام دارد. به همین منوال جلو می رویم:

```
20 //define> boundary-conditions
22 //define/boundary-conditions>
23 bc-settings/
                                      set/
24 copy-bc
                                      symmetry
25 fluid
                                      target-mass-flow-rate-settings/
26 list-zones
                                      velocity-inlet
27 modify-zones/
                                      wall
28 non-reflecting-bc/
                                      zone-name
29 pressure-outlet
                                      zone-type
31 //define/boundary-conditions> velocity-inlet
32 (inlet)
33 zone id/name [inlet] inlet
34 (mixture solids air)
35 domain id/name [mixture] air
36 Velocity Specification Method: Magnitude and Direction [no] no
37 Velocity Specification Method: Components [no] no
38 Velocity Specification Method: Magnitude, Normal to Boundary [yes] yes
```

```
39 Reference Frame: Absolute [yes] yes
40 Use Profile for Velocity Magnitude? [no] no
41 Velocity Magnitude (m/s) [3] 15
42
43 //define/boundary-conditions>
```

در این دستورات، گاهی مقادیر پیشفرض درون [] به کاربر پیشنهاد می شوند. اگر نیاز به تغییر نبود، می توانید Enter بزنید تا مقدار پیشفرض پذیرفته شود، یا همان مقدار را مجدداً وارد کنید، مانند خط ۳۳ که مقدار پیشفرض انتخاب شده است. در خط ۴۱ اما، مقدار پیشفرض برای سرعت از ۳ به ۱۵ تغییر پیدا کرده است. شکل ۱۶، تغییر شرط مرزی را تأیید می کند.

شکل ۱۶: تغییراتی که بهوسیله خط فرمان اعمال شدند در محیط گرافیکی نیز اعمال میشوند.

نکته مهم این است که اگر با دستور موردنیاز کاملاً آشنا باشیم، میتوانیم آن را بهصورت یکجا وارد کنیم. به عنوان مثال، حال که با نحوه تغییر سرعت هوای ورودی آشنا شدیم، میتوانیم آن را به راحتی از ۱۵ به مقدار دیگری (مثلاً ۷ تغییر دهیم):

```
1 /define/boundary-conditions/velocity-inlet inlet air no no yes yes no 7
```

در دستورات فلوئنت، می توان به جای نوشتن عین مقادیر پیش فرض، از ویرگول (,) استفاده کرد. دستور زیر نیز دقیقاً همان کار را انجام می دهد اما کوتاه تر است:

```
2 /define/boundary-conditions/velocity-inlet ,,,,,, 7
```

به همین روش، تمام دستورات موردنیاز برای اجرای شبیهسازی را پیدا کرده و یادداشت مینماییم. نتیجه، فایلی همچون فایل commands.txt خواهد شد:

```
/file/read-case FFF-1.cas
/file/read-data FFF-1.dat

//solve/monitors/residual/convergence-criteria 0.001 ,,,,,
//define/boundary-conditions/velocity-inlet inlet air no no yes yes no 7

/solve/set/time-step 0.0001
/solve/set/data-sampling no
/solve/dual-time-iterate 99 100

/solve/set/data-sampling yes 5 yes yes
/solve/dual-time-iterate 100 100

/file/write-case FFF-1-final.cas
/file/write-data FFF-1-final.dat
/file/write-data FFF-1-final.dat
```

توضیح دستورات استفاده شده در این فایل به شرح زیر است:

- خط ۱: مسیر فایل case شبیه سازی را به فلوئنت نشان می دهد. از آنجایی که قرار است این فایل به همراه فایل commands.txt و run.sh و run.sh و نیازی به نوشتن مسیر کامل وجود ندارد.
- خط ۲: مسیر فایل data شبیه سازی را به فلوئنت نشان می دهد. برای شروع شبیه سازی، وجود فایل data ضرورتی ندارد، اما برای تسریع در عملیات شبیه سازی، توصیه می شود پس از طراحی هندسه و مش زدن در کامپیوتر شخصی خود و در محیط آشنای برنامه های ANSYS، تمام تنظیمات موردنیاز فلوئنت، ازجمله مواد، فازها، شرایط اولیه و مرزی، معادلات حاکم بر سیستم، اندازه تایم استپها، امکان ذخیره سازی اطلاعات در فواصل زمانی مشخص و غیره را مشخص کنید و شبیه سازی را برای تنها یک تایم استپ اجرا نمایید. سپس با استفاده از منوی فایل، گزینه Write شبیه سازی را برای تنها یک تایم استپ اجرا نمایید. سپس با انتخاب نمایید تا فایل های شبیه سازی با پسوندهای case & Data یا شوند.

این فایلها را به همراه دو فایل run.sh و run.sh درون یک پوشه قرار داده و نامی گویا برای آن انتخاب کنید. در انتخاب نام پوشه، بهتر است از فاصله (space) استفاده نکنید. همچنین برای نامگذاری، می توانید از آن متغیری در شبیه سازی که قرار است بررسی شود کمک بگیرید. برای مثال در اینجا می خواهیم اثر سرعت هوای ورودی به میزان ۱۵ متر بر ثانیه را مطالعه کنیم؛ پس می توان نام پوشه را ۷_air_15 یا چیزی شبیه به آن انتخاب کرد.

• خطوط ۴ و ۵: این دو خط با نقطه ویرگول (;) شروع شده اند و اجرا نمی شوند (comment) هستند). بنابراین وجود آنها ضروری نبوده و تنها برای مقاصد آموزشی آورده شده اند. توجه شود همان طور که گفته شد، در انتهای خط ۴، تعدادی علامت (,) به صورت پشت سرهم آمده است. این علامت وقتی استفاده می شود که قرار باشد مقدار پیش فرض دستور پذیرفته شود.

- خطوط ۷ تا ۹: اندازه تایم استپ را برابر با ۰۰۰/۰ ثانیه قرار داده، قابلیت Data sampling را غیرفعال و شبیهسازی را برای ۹۹ تایم استپ آغاز میکند (تعداد Iteration در هر تایم استپ ۱۰۰ بار است). عدد ۹۹ به این دلیل انتخاب شده است که ۱ تایم استپ در رایانه خودمان جلو رفته ایم.
- خطوط ۱۱ و ۲۱: Data sampling را فعال کرده و شبیه سازی را ۱۰۰ تایم استپ دیگر جلو می برد.
- خطوط ۱۴ و ۱۵: فایلهای case و case جدید را به ترتیب با نامهای FFF-1-final.cas و FFF-1 و FFF-1 و FFF-1 و 1-final.dat
 - خط ۱۷: برنامه فلوئنت را میبندد.

تا اینجا فرض شده که شما تنظیمات موردنظر را با کامپیوتر خودتان در فلوئنت اعمال کردهاید و در یک پوشه مشخص، فایلهای case و data را ذخیره نمودهاید. در همین پوشه باید دو فایل run.sh را نیز ذخیره نمایید. پس از تعیین نام پوشه، آن را با WinSCP به HPC دانشگاه منتقل کرده و شبیهسازی را اجرا نمایید. برای اجرا، در WinSCP ابتدا به درون پوشهای که آپلود کردهاید رفته و سپس محیط خط فرمان را اجرا کنید و دستور gsub run.sh را وارد نمایید تا شبیهسازی شروع شود.

برای اجرای چند شبیه سازی به صورت هم زمان، به ازای هر شبیه سازی باید یک پوشه آپلود کنید (که هرکدام شامل ۴ فایل ذکرشده در بالا هستند). سپس به درون هر پوشه رفته، محیط خط فرمان را باز کرده و دستور qsub run.sh را اجرا نمایید.

توجه: گاهی وقتها، دستور exit (خط آخر فایل commands.txt) عمل نمیکند. شما می توانید با مشاهده فایلهای ایجادشده توسط شبیه سازی که همگی در همان پوشه اولیه خواهند بود، وجود یا عدم وجود فایلهای نهایی را (که در اینجا FFF-1-final.dat و FFF-1-final.dat نام دارند) بررسی کنید. اگر این فایلها تشکیل شده باشند، شبیه سازی عملاً به پایان رسیده است اما همان طور که بیان شد، ممکن است دستور exit عمل نکرده باشد. درنتیجه لازم است با استفاده از قابلیت خط فرمان WinSCP، دستور اجرا اجرا نمایید تا هسته های بر دازشی را برای شبیه سازی های دیگر خود آزاد نمایید.

توجه: فهرست کامل فرمانهای فلوئنت به همراه توضیح هرکدام با جستجوی عبارت Fluent Text در گوگل در قالب فایل پیدیاف یافت می شودا.

توجه: دسترسی به HPC و اجرای فرمانهای qstat ، qsub و pstat ، qsub و HPC با استفاده از برنامه رایگان HPC برای دستگاههای دارای YiOS و Android نیز میسر است. برای اتصال به HPC کافی است پس از دانلود برنامه، تنظیمات شکل ۵ را در آن اعمال نمایید.

¹ Download link (might not work!): https://www.sharcnet.ca/Software/Fluent6/pdf/tuilist/fltui.pdf

² Termius (iOS): https://itunes.apple.com/us/app/termius-ssh-client/id549039908

³ Termius (Android): https://play.google.com/store/apps/details?id=com.server.auditor.ssh.client